

ſkulle paatales, naar den Forurettede begjæver det; men da det dog vil kunne være Tilfeldet ved en ſlig Overtrædelse, at der ikke er nogen Forurettet, ſaa vil Følgen blive, at der ingen Paatale vil kunne ſte, og Førbudet vil alſaa da være temmelig uvirksomt. Selde Paatale-reglerne ſkal jeg ſom ſagt ikke her betøre.

Den næſte Endring, ſom Udvalget ikke kan anbefale, er en Indſtrækning i Retten til at fordre Ufredsbøder for Dyr, ſom man forgyædes har ſagt at optage, en Indſtrækning, ſom har fundet ſit Udtryk i de Ord, ſom ere tilføiede § 7, 1ſte Stykke, „medmindre denne kan godtgjøre, at den ſete Ufred er ham utilregnelig“. Dette Tillæg maa Udvalget beſtemt fraraade. — Jeg kan ikke negte, at det forſtyrer mig noget, at der tales ſaa høit her i Mødet, ſjøndt Materien ganſke viſt ikke er ſaa indviklet.

Formanden: Den ærede Taler ytrer, at han er geneiet ved de høie Røſter, ſom han hører omkring ſig, og jeg ſtuder heri Døfor- dring til at bede ærede Medlemmer om at tale ſagtere.

Ordføreren: Jeg gjentager, at Udvalget ikke kan tilraade den Indſtrækning i Retten til at fordre Bøder, ſom er bleven optagen i § 7. Hvis denne bliver ſtaende, ville Ufredsbøder ſaa godt ſom aldrig kunne for- dres, og det nye Midsmiddel, ſom Udvalget i ſin Tid har troet at burde anbefale, vil ſåe ſaa godt ſom hele ſin Betydning. Hvad for- ſtaas der ved, at Ufred er utilregnelig? Den er utilregnelig overalt, hvor Gieren af Dyret har paſſet paa det paa en almindelig Maade. ſaaledes ſom det eſter Gynens Skik og de ſtedlige Forhold anſes for forſvarligt, hvad enten man ſtiller Fødring om Løring eller Røbling, eller hvorledes nu Driften holdes. Man vil da i Reglen kunne godtgjøre at have gjort dette, og den Omſtændighed, at der er aabnet ham Vej til at fri ſig ved at godtgjøre det, vil i Reglen være tilſtrækkelig til at afholde Folk fra at benytte denne Vej, da man beſtändig maa frygte for, at Omſtæn- dingerne ville være ſpildte. Vi maa ſaaledes beſtemt fraraade at optage dette Tillæg. Det

er, ſom i Erklæringen forholdsvis udførlig om- talt, fremkaldt ved den Betragtning, at det ikke ſkulde være rigtigt at lade diſſe Ufredsbøder blive Gjenſtand for Afſoning. I ſaa Hen- ſeende tror jeg, man kan være temmelig rolig, naar man overveier, hvorledes Sagen vil ſtille ſig i Praxis. Her er der jo kun Tale om Bøder for Ufred af Dyr, hvilke Bøder ſelvføl- gelig ikke ere ſtorre, end at Gieren altid vil kunne udrede dem. Det vil næſten ikke være muligt, at der kan blive Tale om Afſoning, undta- gen naar den, der er idømt en Ufredsbøde, ikke vil betale den; men er det blot af Stædighed, at han ikke vil bøde ſig for Dømmen, men vil lade det gaa til det Yderſte, ſaa maa Afſoningen ogſaa paſſere. Udvalget har imidlertid paa dette ligeſom paa det første Punkt taget under Over- veieſe, om det ikke var muligt at komme det andet Thing imøde, og det har i ſin Erklæ- ring omfalt den Vej, ſom i ſaa Henſeende formentlig kunde følges. At vi imidlertid ikke have villet foreſlåa dette, har ſin Grund dels i, at man overhovedet har haft Betænkelighed ved at komme med et nyt Forſlag paa et ſaa ſent Stadium af Sagens Behandling, og dels dert, at den Beſtemmeſe, at Bøderne ſkulle tilfalde de fattiges Kaſſe, er indfat ved en Overenskomſt, ſom imellem 2den og 3die Be- handling blev ſlutet imellem de afgjorte Til- hængere af det nye Midsmiddel og navnlig eet æret Medlem, ſom havde Betænkelighed ved dets Indførelſe, og ſom ikke er her tilſtede i Dag. Efterat det ſaaledes er blevet vedtaget, at Bøderne ſkulle tilfalde de fattiges Kaſſe, have vi jo paa en Maade maattet anſe os ſom bundne derved, og vi have derfor ikke villet gaa bort fra, hvad der den Gang blev vedtaget her i Thinget. Kunde man gaa ind derpaa, vilde Bøderne, ſom det er indtalt i Erklæringen, komme ind under Lovens af 16de Februar 1866, § 2, og Afſoning vilde ſaa- ledes i Reglen ikke indtræde. Den tredje Endring, ſom vi ikke kunne tilraade, er en Udviddeſe af Undtagelſesbeſtemmeſen i ſidſte Stykke af § 11. Det Spørgſmaal, om Und- tagelſen alene ſkal gjælde, hvor de Lodder, der afgreſes, gennemſtjæres af Veiien, eller tillige, hvor de kun grænſe op til en Vej, vil viſt- nok være i ærede Medlemmers Grundring fra